

jeg personlig er meget fornuftigt. Jeg vil godt høre, om det er rigtigt fortolket, og om den danske regering vil tage ned og offensivt arbejde for en sådan linje over for de andre EU-lande.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Thorkild B. Fransgaard og derefter fru Ulla Tørnæs.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Under hele debatten har jeg flere gange efterlyst, hvad statsministeren agter at der skal gøres, for at vi kan ophæve sanktionerne, og det har statsministeren nu løftet sløret lidt for, nemlig at der skal ske en opfølgning af regeringsgrundlaget dernede.

Dér vil jeg gerne spørge statsministeren, om det, jeg refererede til under debatten, ikke er en opfølgning af regeringsgrundlaget. Jeg gentager lige de ting, der er mest interessante: Forbundsregeringen står inde for respekt, tolerance og forståelse for alle mennesker, uanset deres opfindelse og religion. Forbundsregeringen arbejder for, at Østrig skal være imod fremmedhad og racisme, og der må ikke findes mulighed for udfoldelse heraf i Østrig.

Er det ikke opfølgning nok for regeringen til, at vi starter på at ophæve nogle sanktioner, som går ud over hele det østrigske folk?

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Statsministeren sagde i sin besvarelse her, at vi næppe havde fået den erklæring fra den østrigske regering, hvis ikke vi havde handlet.

Jeg kunne derfor godt tænke mig – lidt i forlængelse af det, som hr. Holger K. Nielsen var inde på, nemlig om det, at regeringserklæringen nu foreligger og der, må man sige, er gået en rum tid og noget tyder på, at også Europarådet vil træde i funktion over for Østrig med hensyn til at følge op, om regeringen nu også lever op til den erklæring, som regeringen har vedtaget – at spørge statsministeren, om det skal forstås sådan, at den danske regering lægger vægt på, at den østrigske regering nu er kommet med denne her erklæring, og om statsministeren ser det som trinbrættet for en videreudvikling af denne sag, altså i form af en ophævelse af sanktionerne.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Statsministeren spørger mig: Hvad var alternativet? Dér vil jeg godt sige, at vi føler, at da man startede regeringsforhandlingerne, skulle man være kommet med en erklæring om, at vi ville holde øje med Østrig, om Østrig overholdt konventionerne, sådan som jeg sagde det i min tale. Ellers har man jo i øvrigt art. 7, man skulle reagere på, så man kunne godt, da regeringserklæringen kom, have suspenderet, standset, sanktionerne.

Jeg føler faktisk under indtryk af, at statsministeren tager demokratiet alvorligt, og det gør vi også, at demokrati og retsstat er to sammenhørende ting, og det er dér, vi virkelig føler at der her er sket noget galt, fordi man dømmer uden brøde.

Jeg forstod godt statsministerens udtalelse om, at respekt for demokratiet er ikke respekt for Haider. Det er jeg enig i. Demokratiet har også sine grænser, hvis demokratiet skal overleve. Det har 1930'erne jo lært os alle. Det er vi enige i. Men her er der altså også tale om, at man har krænket retsprincipperne med hensyn til, at man ikke må dømme nogen, uden at der er sket noget, og man krænker retsprincipperne, når man indfører et fødestedskriterium ved at sige, at man ikke vil støtte nogen østriger til en international stilling.

Dér dømmer man alle i et helt folk og forhindrer dem i at gøre det, de måske er bedst kvalificerede til. Det krænker retsprincipperne i Europa. Her er principper mod principper, og det er meget, meget vigtigt, at man ikke pludselig på grund af en flertalsstemning krænker de fundamentale retsprincipper, som præcis er sat ved siden af de demokratiske flertalsprincipper for at undgå, at flertallet går amok.

Vi skal jo ikke indføre Benny Andersen-syndromet, hvor vi synger: »Fuglene flyver i flok, når bare de er mange nok«. Det er det, vi frygter er sket her.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Vi er jo ikke kommet særlig meget nærmere, hvad der skal ske i forhold til sanktionerne, hvornår man finder, at det er på tide at ophæve dem, og hvor det er nok. Yderligere er der jo sket det, som statsministeren ikke var inde på, at Jörg Haider er trådt tilbage som leder af Frihedspartiet. I begyndelsen var hele det, det gik på, jo Jörg Haider som person, og nu er det